

10

Ι.Α.Υ., Κωδ. 2.

1820 Σεπτεμβρίου 11

Ἐξοφλητικὸν

(σελ. 157). Οἱ κύριοι ὅτε ἀνδρέας κορδίας καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, νικόλαος καὶ παναγιώτης δημητ²ρακόπουλος καὶ γεώργης θεοφανόπουλος παραστάντες ἐνώπιον τοῦ ἐντιμοτάτου /³ καπετάν νικολάου ζαπίτου καὶ τῶν κατὰ καιρὸν συντύχων καὶ ἐμοῦ τοῦ κοινοῦ γραμμ⁴ατικοῦ οἵτινες ὁμολόγησαν, ὅτι μαζὺ καὶ ὁ κύριος νικολὸς δημητρακόπουλος /⁵ κατὰ τῆς διὰ γενικῆς (αὐτῶν τῆς σύνδροφίας θεωρημένης) δεδομένης /⁶ 28 Ἰουλίου 1820 ἀπὸ τοὺς παρ' αὐτῶν ἐκλελεγμένους αἰτετοὺς κριτὰς στέν(τζας) /⁷ ἀποφάσεως θεωρήσαντες λογαριασμὸν τῶν πραγματειῶν τῆς συνδροφίας ἐρ⁸γαστηρίου γεωργίου θεοφανοπούλου στερεωμένην διὰ κονδράτου 10 Ἰανουαρίου /⁹ 1819 μέχρι 3 αὐγούστου 1821 κάμοντες πηλάντζο εὔραν ζημίαν γρόσια /¹⁰ χίλια τετρακόσια ἐξήκοντα καὶ ἑξ N. 1466 τὰ ὅποια διαμηράσαντες ἀνα/¹¹λόγησαν τῶν μὲν δημητρακόπουλων γρόσια τετρακόσια τριάκοντα ἐννέα /¹² παράδες τριάκοντα καὶ δύο N. 439.32, τῶν δὲν κορδαίων γρόσια τετρακόσια τριάκον/¹³τα ἐννέα παράδες τριάκοντα καὶ δύο N. 439.32 καὶ τοῦ γεώργη θεοφανοπούλου /¹⁴ γρόσια πεντακόσια ὀγδοήκοντα ἑξ παράδες δέκα ἑξ N. 586.16, ὁ καθ' ὃν ἔλλα/¹⁵σαν αὐτὴν τὴν χασοῦραν ὅπου τὸν ἀναλογίσαι καὶ ἐξόφλησαν, καὶ ἐδυσάλησαν /¹⁶ αὐτὴν τὴν συνδροφίαν εἰς τὸ ἐξῆς δὲ καὶ εἰς αἰῶνα διὰ τὰ καπιτάλια καὶ πράγματα /¹⁷ καὶ χασοῦρα αὐτῆς τῆς συνδροφίας μένουν ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἐξοφλημένα /¹⁸ καὶ ἀκαταζήτητα ὅτι ὁ καθ' εἰς ἔλαβε τὰ καπιτάλια ἐπλήρωσε καὶ τὴν ἀναλο/¹⁹γίαν τοῦ ζημίου καὶ δὲν πρετενδέρει ὁ εἰς τοῦ ἐτέρου νὰ λαμβάνη /²⁰ τὸ παραμικρὸν δικαίωμα συλλογισμένον καὶ ἀσυλόγιστον οὔτε πολὺ /²¹ οὔτε ὀλίγον μέχρι λεπτοῦ ἐπὶ οὐδεμιᾶς προφάσεως ὅτι ἐπειδὴ ὡς /²² ἀνωτέρω θεωρήσαντες καθαρὸν λογαριασμὸν παρόντων ὅλοι οἱ π²³έντε ὁμοῦ πωλοῦντες τὸ πρᾶγμα κάμωντες καὶ τὸ πηλάντζο ἔλαβαν /²⁴ τὰ καπιτάλια ἔδωσαν καὶ τὴν ζημίαν τῆς ἀναλογίας τοῦ καὶ ἐξώφλησαν /²⁵ καὶ ἐγιναν ἱπρᾶ ἰσκᾶ διαλύωντες καὶ αὐτὴν τὴν συνδροφίαν. /²⁶ εἰς τὸ ἐξῆς δὲ ὅσα γράμματα εὑρεθοῦν τὰ ὅποια οἷονδῆποτε εἰσιν διαλα/²⁷μβάνον περὶ αὐτῆς τῆς συνδροφίας ἢ πραγματειῶν αὐτῆς μὲν /²⁸ οὐν ἄκηρα καὶ ἄπιαστα καὶ οὐδεμίας χρήσεως ὡσὰν ἄγραφον χαρτίον /²⁹ ἐν τῷ διαστήματι αὐτῆς τῆς συνδροφίας εἶναι ἀπλήρωτες πραγμα/³⁰τεῖαις ἀπὸ τὸν ῥηθέντας δερητῶρον γεώργην θεοφανόπουλον αὐτοὶ οἱ δια/³¹λιφθέντες κορδαῖοι καὶ δημητρακόπουλοι δὲν ἐνέχονται ἀλλ' εἶναι εἰς /³² βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῷ τοῦ θεοφανοπούλου αὐτὸ οὔτω καὶ οὐχὶ ἀλλέως. /³³ (σελ. 158) Εἰς ἀσφάλειαν δὲ ἐγράφη τὸ παρὸν τριπλοῦν ἐπὶ τῇ κοινῇ τοπικῇ καν/³⁴τζελλαρία ὕδρας τὸ ὅποῖον θέλει ἔχει τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ /³⁵ τόπῳ καὶ κριτηρίῳ

δικαιωσύνης. ὕδρα τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1820

/³⁶ ἀνδρέας κορδίας

/³⁷ νικόλαος κορδίας

/³⁸ παναγιώτης δημητρακόπουλος

/³⁹ γεώργιος θεοφανόπουλος

11

Ι.Α.Υ., κωδ. 2.

1820 Σεπτεμβρίου 17

Ἐξοφλητικὸν

(σελ. 158) Τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1820 ἐν ὕδρα

/² Ἐνεφανισθέντες προσωπικῶς ἐπὶ τῇ κοινῇ τοπικῇ καγγελλαρία /³ ἐνώπιον τῶν κατὰ καιρὸν συνδίκων τῶν κεκλημένων μαρ/⁴τύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ κοινοῦ καγγελλαρίου ο διονύσιος ῥάπτης καὶ ὁ διονύσιος /⁵ τζόκας ἐξεράνησαν ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος τὸ ἐξοφλ(ητικὸν) τοῦτο ἐξοχον ἄτον. /⁶ ἔχοντες κατὰ τὸ 1818 Σεπτεμβρίου 23 στερεώση ἀναμεταξύ των μίαν /⁷ συντροφίαν καὶ δὲ αὐτῇ ἀντὶ τῆς φάμπρικαν πάστος παζημαδίου /⁸ καὶ ἄλλων τοιούτων, σήμερον ἐνεαίθησαν ἰδίᾳ αὐτῶν βουλῇ καὶ θελή/⁹σιν διέλυσαν εὐχάριστος τὴν συντροφίαν αὐτῶν καὶ τὸν φάβλουθ /¹⁰ ἄτον τρόπον. /¹¹ ἀποθεωρηθέντες ἀναφέρουν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐπιστάται τοῦ /¹² [...] καὶ τῶν πρωτομαστόρων τοῦ συναφίου τῆς Πολιτείας τῶν /¹³ πάντες οἱ λευφοδοτικοὶ λογαριασμοί, καὶ τὸ γενικὸν μπιλὰν /¹⁴ τζόν φάμπρικας τε καὶ πάσης ἄλλης παραμικρὰς μεταξύ αὐ/¹⁵τῶν διατρεξάσης, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον λευφοδοσίας, ἐπε/¹⁶φορτώθη ἡ φάμπρικα αὐτῇ μεθ' ὅλωνας τῶν ἐργαλείων καὶ /¹⁷ τὰ βερεσέδια εἰς βάρος καὶ λογαριασμὸν τοῦ διονυσίου ῥάπτου ὁ /¹⁸ δὲ διονύσιος τζόκας παραλαβὼν σήμερον τὸ ἀνῆκον αὐτῷ /¹⁹ δίκαιον παρὰ τοῦ διονυσίου ῥάπτου καλεῖ ἑαυτὸν εὐχάριστον καὶ ἀ/²⁰ναχωρεῖ πλέον τῆς ῥηθείσης φάμπρικας. μὴ ἔχων τοῦ λοιποῦ /²¹ (σελ. 159) τὸ παραμικρὸν δικαίωμα αὐτός τε καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ νὰ ζητή/²²ση καὶ νὰ πρετεντέρη ἐπὶ οὐδεμιᾷ προφάσει συλογισμένη καὶ ἀσυ/²³λογίστῳ ἐγγράφῳ καὶ ἀγράφῳ παρὰ τοῦ διονυσίου ῥάπτου καὶ τῶν /²⁴ κληρονόμων αὐτοῦ. ὡσαύτως μένει ἀκαταζήτητος καὶ ὁ διονύσιος /²⁵ τζόκας, παρὰ αὐτοῦ τοῦ διονυσίου ῥάπτου καὶ κληρονόμων αὐτοῦ, /²⁶ πᾶν δὲ ἐγγραφὸν εἰς χεῖρας αὐτῶν τῶν δύο μερῶν ὑπάρ/²⁷χον εἴτε χρεωστικόν, εἴτε συνδετικόν εἴτε οἰονδήποτε τί/²⁸τλον καὶ ὀνομασίαν φέρον σβέννυται τὸ τοιοῦτον καὶ καταργεῖται, /²⁹ καὶ ὡς χαρτίον ἄγραφον λογίζεται ἐμφανίᾳ τοῦ ἐξοφλητικοῦ τούτου. /³⁰ ἐγένετο τὸ παρὸν διπλοῦν τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἀνάγνω/³¹σιν πάντες ὑπέγραψαν.

/³² διονύσιος ῥάδος βεβαιώνω

Νικόλαος δοντὰ μάρτυς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ